

עת"א 19524/03/14 - א.ו. נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19524-03-14 ו.א. (אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותר</u>	א.ו.
	ע"י ב"כ עו"ד יוסף נגר
נגד	
<u>המשיבים</u>	1. משטרת ישראל 2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר מרצה מאסר ראשון בגין עבירה של חטיפה, מאסר שווא וחבלה גופנית חמורה בילדיו החורגים וזאת למשך 5 שנים.

העותר נקלט באמצע שנת 2012 לטיפול בבית סוהר חרמון במחלקה טיפולית, שם מטופלים מי השפוטים בגין אלימות אינטימית.

הוא סיים את מסלול הטיפול ואף השיג בו התקדמות מסוימת אם כי לא לשביעות רצונם המלאה של גורמי הטיפול.

עניינו נדון הן בפני גורמי הטיפול והן בפני ועדת אלימות במשפחה, אשר בדו"ח הגלוי שלה שהוצג לעיוני, צוין כדלהלן:

"הועדה מתרשמת כי עדיין קיים פער בין תפיסת האסיר ועמדתו לבין תפיסתם של בני המשפחה והעניין טרם הגיע לפתרונו, חייב להיות הליך הידברות שיכול לסייע להבהרת הנושאים והפחתת גורמי הסיכון.

בהעדר תהליך זה סבורה הועדה כי רמת מסוכנותו בעינה עומדת ואין הועדה ממליצה על יציאתו לחופשה ..."

לעיוני הוגש גם החלק החסוי של דו"ח ועדת אלמ"ב השופך אור על מערכת היחסים של העותר עם קרובי משפחתו כפי שזאת משתקפת מנקודת ראותם.

מן הדו"ח החסוי עולה תמונה קשה מאוד בנוגע לאירועים שהביאו להרשעת העותר ויש באמור בו ובמידע המובא בו אך ורק כדי לחזק את ההחלטה שלא להתיר לעותר חופשות.

בפניי טען ב"כ העותר והדגיש את התקדמות העותר בטיפול בו השתתף, וכן טען כי נאמר לעותר במפורש כי על אף שהוצע לו להמשיך בטיפול בתחום, לא ייחשב לו הדבר לסירוב אם לא יסכים להמשיך בטיפול וזאת נוכח המסלול הארוך בו התמיד בכלא חרמון בטיפול שעבר.

עוד נטען כי העותר השתתף מאז בקורס הורות בשנת 2014 בבית סוהר חרמון וכי דו"ח שניתן בעניינו על ידי גורמי הטיפול בחודש 08/2013 שעניינו סיכום התרשמות, חולק לו שבחים רבים.

המשיבים מצדם מסתמכים על הערכת גורמי הטיפול וועדת אלמ"ב בנוגע להמשך קיומה של מסוכנות מן העותר לצורך ביסוס החלטתם.

עיינתי עיין היטב בכל החומר שהוצג לעיוני, לרבות דו"ח ועדת אלמ"ב הגלוי והחסוי עליהם עמדתי לעיל ולא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת המשיבים המצדיקה התערבותי.

על הערכת המסוכנות העולה מדו"ח ועדת אלמ"ב כבר עמדתי לעיל.

אפילו בדו"ח סיכום הטיפול שהגיש לעיוני ב"כ העותר במהלך הדיון מחודש 08/2013, צוין בסופו של דו"ח:-

" ... ניכר עדיין קושי בביטוי וחיבור רגשי ופעמים רבות מאוד רציונאלי, קר ומחושב. יש לציין כי אהרון מודע לכך ועושה מאמצים רבים לשנות זאת ולהתחבר יותר לרגשות. זקוק להמשך העמקה בחוויות ילדות ובחינת המניעים והמקור לדפוסי האלימות ושיפור יכולת ביטוי רגשי ואמפטי". (ההדגשה בקו שלי - י.א.).

נוכח האמור לעיל, המסקנה כי מסוכנות העותר כלפי קורבנות העבירה בעינה עומדת, היא מסכנה מבוססת.

על כן, דין העתירה לדחייה וכך אני מורה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.